

SMOLIVECKÝ MĚSÍČNÍK

*měsíčník obcí Mladý Smolivec,
Starý Smolivec, Radošice, Budislavice a Dožice*

Hasičské cvičení v Předmíři

Dne 21. června se na louce na kraji Předmíře konalo hasičské cvičení u příležitosti srazu rodáků a oslav 110. výročí založení SDH Předmíř. Požárního sportu se zúčastnilo 11 hasičských týmů z okolních obcí. Jednalo se o sbory dobrovolných hasičů z Tchořovic, Březí, Metel, Lnář, Hornosína, Řišt', Předmíře a samozřejmě také Mladého Smolivce. Některé sbory dokonce nechali soutěžit za sebe více týmů. Za mladsmolivecké smíšené družstvo cvičili: Tomáš Fenko, Václav Straka, Alena Fenková, Karolína Černa, Aneta Slavičková, Ludmila Voříšková a Petra Stará.

Cvičení začalo okolo 12 hodiny. Nejprve se všechna družstva vyrovnala a poslechla pár slov od starosty hasičů z Předmíře, potom se za doprovodu pochodové hudby prošlo vsí a položil se věnec k památníku padlým. Dále pak předvedly blatenské mažoretky své vystoupení a nejmenší děti z Kydlin předvedly požární zásah se svou dětskou technikou. Po těchto ceremoniích se družstva začala pomalu připravovat na samotné cvičení.

Pokračování na straně 3

HASIČSKÉ CVIČENÍ
V PŘEDMÍŘI

HASIČSKÝ SPORT

HASIČSKÁ
KLASIKA

VTIPY

OKRSKOVÉ
CVIČENÍ

ST. SMOLIVEC

ZÁBAVA VE
ST. SMOLIVCI

VAŘTE S NÁMI

SESTUP
SE NEKONÁ

MAS

Trocha historie

Je to již neuvěřitelných 72 let od vyhlazení obce Lidice, která se nachází ve Středočeském kraji naší republiky. 10. 6. 1942 byla obec vyhlazena německými nacisty. Vyhlazení Lidic byla násilná historická událost, při níž došlo k vyhlazení značné části obyvatel české vsi Lidice. Po úspěšném atentátu československých parašutistů na Reinharda Heydricha v roce 1942 byla obec Lidice ve Středních Čechách v důsledku heydrichiády vypálena a dokonale srovnána se zemí a veškeré místní obyvatelstvo vyvražďeno nebo odsunuto do koncentračních táborů. Po atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha dne 27. května 1942 se ještě vystupňoval teror nacistických okupantů proti českému národu. I přes popravu stovek lidí a rozsáhlé razie se nedařilo pachatele atentátu dopadnout. Když 4. června 1942 Heydrich na následky zranění zemřel, rozhodli se nacisté v Čechách a na Moravě k dosud neslýchané zavražďovací akci; významný podíl na plánu vyhlazení Lidic měl ambiciózní státní tajemník úřadu říšského protektora Karl Hermann Frank.

Uvedení do děje

Nicotnou souhrou okolností byly za oběť vybrány právě Lidice: 3. června se dostal Jaroslavu Pálovi, majiteli továrny na baterie ve Slaném, do rukou podezřelý milostný dopis adresovaný jedné ze zaměstnankyň továrny, jistě Anně Marusczákové z Holous u Brandýska. V něm stálo: „Drahá Aničko! Promiň, že ti piši tak pozdě... Co jsem chtěl udělat, tak jsem udělal. Onoho osudného dne jsem spal někde na Čabárně. Jsem zdrav. Na shledanou tento týden a pak se už nevidíme. Milan.“ Pála, ať už v domnění, že pisatel dopisu může být zapleten do atentátu, či v obavách, že může jít o provokaci, uvědomil četnictvo a to dopis postoupilo gestapu. Marusczáková, která skutečné jméno svého milence neznala, při výslechu mimo jiné zmínila, že dotyčný ji poprosil, aby v Lidicích rodině Horákových vyřídila pozdrav od jejich syna. Následovala razie v Lidicích a zatčení rodin Horáků a Stříbrných, o jejichž synech bylo známo, že slouží v československém vojsku v Anglii. Domovní prohlídky ani výslechy však neodhalily nic podezřelého. Následujícího dne byl jako přítel Marusczákové identifikován Václav Říha, dělník z Vrapic u Kladna. Ten chtěl vztah s Marusczákovou ukončit, protože byl ženatý a obával se, že jeho nevěra s dívkou z nedaleké vsi vyjde najevo; poslal jí proto s pomocí spolupracovníků onen dopis, který měl vyvolat romantický dojem, že je zapojen do odbojové činnosti a že se odešel skrýt do křivoklátských lesů. Kladenskému gestapu bylo záhy jasné, že Říha, Marusczáková ani Horákoví nemají s atentátem na Heydricha nic společného; v Lidicích nebyl objeven žádný arzenál, vysílačky ani skrývané osoby a s tímto výsledkem bylo také podáno hlášení do Prahy. V Praze se mezitím Karl Hermann Frank v naději, že tím posílí své postavení a napomůže svému jmenování příštím říšským protektorem, rozhodl využít Lidic jako ukázky svého „rázného postupu“. Frank 9. června osobně předložil při Heydrichově pohřbu v Berlíně svůj záměr Hitlerovi a obratem k němu obdržel souhlas. Lidice měly být vypáleny a srovnány se zemí, dospělí muži zastřeleni, ženy uvězněny v koncentračních táborech a děti dány na „náležité vychování“.

Zločinné vyhlazení Lidic svou plánovitostí a chladnokrevností pobouřilo celý svět. Města a obce v Mexiku, Brazíli, USA, Austrálii se na protest proti nacistickému barbarství přejmenovávaly na Lidice; jménem Lidice byly křtěny právě narozené děti.

Na místě starých Lidic byl zřízen památník obětem masakru, v obci se nachází muzeum připomínající tuto tragédii. Území Lidic je dnes prohlášeno za kulturní památku a každý rok se na toto místo pokládají věnce.

Příběh Lidic byl několikrát zfilmován. Pamatuji si, jak jsme se střední školou navštívili plzeňské kino a zrovna jsme měli možnost tento film vidět. Musím říct, že je to hodně emotivní a silný zážitek. Běhal nám mráz po zádech, ale bohužel to byla realita. Můžeme být jen rádi, že jsme v této době nežili.

Veronika Straková

Pokračování z titulní strany

Pořadová čísla nám byla dána podle příjezdu. Ještě než začalo samotné cvičení, se družstva se musela rozdělit do kategorií. Kategorie byly dvě: ženy a muži. Ale jelikož bylo možno mít i smíšená družstva, stanovila se ten den určitá pravidla, podle kterých se tato smíšená družstva rozdělí. Za smíšené družstvo žen směl soutěžit pouze 1 muž, jinak bylo družstvo automaticky zařazené do kategorie mužů. A jelikož náš tým měl ve svých řadách dva muže, bylo tedy nevyhnutelné, že budeme soutěžit za kategorií mužů. My jsme ale od začátku počítali s tím, že budeme soutěžit za ženskou kategorii, neboť u nás převažoval počet žen. Tato věc se ale posléze vyřešila tím, že pořadatelé kvůli nízké účasti ženských družstev rozhodli, že budeme cvičit za tuto kategorii. Žádné další problémy už nebyly a tak se mohlo přejít k samotnému cvičení.

Nejprve soutěžila kategorie žen, kde jako první předvedly svůj nacvičený požární sport ženy z Předmíře. Poté jsme byli na řadě my a po nás ženy z Tchořovic, které na této akci poprvé vyzkoušely svoji nově zakoupenou mašinu. Jelikož žen moc nebylo a požární sport je o hodně rychlejší než klasický útok, přišli na řadu muži. S pořadovým číslem 1 opět začínalo domácí družstvo Předmíř 1, po nich se předvedli muži z Březí, pak muži z Říšť, Metel, Hornosína, Lnář, Tchořovic a jako poslední Předmíře 2. Asi tak po 2 hodinách se mohly vyhlásit výsledky a předat poháry a ocenění. Kategorie žen dopadla takto: 1. Mladý Smolivec, 2. Předmíř, 3. Tchořovice. Výsledková listina mužů: 1. Předmíř 1, 2. Předmíř 2, 3. Hornosín, 4. Říště, 5. Lnáře, 6. Tchořovice, 7. Metly, 8. Březí.

Z našeho vítězství jsme měli velikou radost, i když 2 členky našeho družstva, Karolína Černá a Petra Stará, byly pod náparem odrážející se vody od terčů úplně mokré a musely se tedy převlékat a zahřát teplým čajem. Po vyhlášení výsledků k nám znovu promluvil starosta hasičů z Předmíře, který všem poděkoval za účast a pozval všechny ještě na večerní zábavu pod širým nebem, kde hrála kapela Venkovanka. My jsme na zábavu nezůstali a odjeli jsme oslavit naše vítězství domů, kde nám k němu pogratalovala i starostka obce Eva Kubová.

Na závěr mého článku bych Vám chtěla alespoň trochu přiblížit rozdíl mezi požárním sportem a klasickým útokem.

SPORT

Ve sportu jde hlavně o rychlost, rozhoduje každá vteřina, nejlepší časy se pohybují okolo 17 sekund. Každé družstvo skládající se ze 7 členů si na základně 2x2 metry připraví své vybavení. Jedná se o mašinu, 2 dlouhé savce, 1 koš, 2 hadice typu B, 4 hadice typu C, rozdělovač a 2 proudnice. Na přípravu základny je vymezený čas 5 minut. Všech 7 členů družstva startuje na startovní čáře vzdálené 10 metrů od základny. Po odstartování se družstvo rozběhne k základně a každý závodník plní své úkoly co nejrychleji, tedy spojí savce, koš, rozdělovač, proudnice a všechny hadice a pak s nimi co nejrychleji běží dopředu, kde vždy jeden člen družstva na každém proudu stříká z určité vzdálenosti do terče s časomírou. Družstvo může dostat trestné vteřiny nebo může být diskvalifikováno za nedodržení určitých pravidel. V pravidlech se můžou objevit i malé rozdíly, neboť každý okrsek toto cvičí jinak. I zde se může běhat štafeta. Překážkami je podobná jako u klasiky s tím rozdílem, že přes každou překážku se běží s hadicemi.

KLASIKA

I u klasiky jde samozřejmě o čas, ale už se nejedná od sekundy nýbrž o minuty. Každé 7 členné družstvo označené čísly si opět připraví na základně vybavení včetně mašiny, vybavení je stejné jako u sportu s tím rozdílem že místo 2 dlouhých savců jsou zde 4 kratší savce.

Než se odstartuje, musí si velitel celé družstvo seřadit a nahlásit rozhodčímu, že jsou připraveni k vykonání požárního útoku. Poté se odstartuje a všichni členové plní své povinnosti. Č. 1 se vyzbrojí proudnicí a dvěma hadicemi C a jde na místo rozdělovače. U levého výtokového hrdla rozdělovače hadici z levé ruky postaví k levé noze, hadici pravé ruky rozvine, spodní spojku hadice položí k levému výtokovému hrdlu rozdělovače, levou rukou vezme postavenou hadici a běží vpřed. Na konci rozložené hadice hadici z levé ruky přenesse do pravé a rozvine ji jako druhou a obě hadice spojí. Vrchní spojku druhé hadice uchopí pravou rukou a připojí proudnici a běží po levé straně k hranici stříkání. Č. 2 se vyzbrojí hadicí B a běží na konec první rozložené hadice B a rozvine ji.

Obě spojky položí na zem. Provede celý obrat do stoje rozkročného za spojku nad druhou rozvinutou hadicí. Oběma rukama zvedne spodní spojku a spolu s č. 3 spojí druhou hadici s první. Pak provede celý obrat vzad, vezme vrchní konec rozvinuté hadice a běží vpřed. Rozloží druhou hadici a spojku položí. Běží po levé straně prvního útočného proudu, kontroluje vedení a dva kroky za č. 1 zaujme útočné postavení a hadici nadnáší. Č. 3 se vyzbrojí rozdělovačem a jednou hadicí B. Předjede před stroj, odloží rozdělovač a od pravého hrdla rozvine hadici jako prvou. Pak vezme do levé ruky

rozdělovač, běží vpřed a hadici rozloží. Provede úožmo pravou nohou stoj rozkročný za spojku nad první rozloženou hadicí, rozdělovač položí k levé noze, oběma rukama v předklonu zvedne spojku hadice a spolu s č. 2 spojí první hadici s druhou a spojku položí na zem. Současně vezme do levé ruky rozdělovač a běží za č. 2 na konec druhé rozložené hadice, kde provede úožmo pravou nohou stoj rozkročný za spojku nad druhou rozloženou hadicí, položí rozdělovač ke konci hadice, hadici připojí na rozdělovač. Postupně připojuje na výtlačná hrdla rozdělovače oba útočné proudy. Strojník předejde ke stroji, připojí hadici B ke stroji. Potom přidrží z levé strany první savec od stroje za první spojku, dokud č. 5 a č. 6 nespojí první savec s druhým. Savec připojí ve stoj rozkročném na sací hrdlo stroje. Č. 4 vezme do pravé ruky sací koš, do levé ruky provázky a vše odnese na předpokládaný konec sacího vedení a položí na zem. Při šroubování savců přívodního vedení nadlehčuje. Zvedne 1 provázek, ze kterého část odvine a tuto část odhodí stranou a na další části udělá dvojité oko. Rukou zvedne sací koš, savec přidrží mezi nohama a oko provázku navlékne na hrdlo sacího koše. Potom zvedne druhý provázek a konec s karabinou připojí na páčku odvodňovacího ventilu a zbytek položí na zem. Na to pomůže vnořit sací koš do vodního zdroje. Uváže provázek na levou přední rukojeť stroje tak, aby bylo napjato. Provázek rozloží nejméně na úroveň stroje. Po skončení této práce zaujme postavení u vodního zdroje po levé straně vedení ve směru. Č. 5 a 6 běží k pravé straně stroje, kde jsou uloženy savce. Č. 5 u přední části č. 6 u zadní části stroje uchopí 2 savce za spojky, zvednou savce a pokládají je od stroje nejdříve z pravé ruky a pak z levé ruky. Stejným způsobem položí i třetí a čtvrtý savec. Potom č. 5 položí poslední savec a provede spojení přívodního vedení v tomto sledu. Č. 6 připojí sací koš a poté spojuje savce od vodního zdroje směrem ke stroji. Oba po utvoření sacího vedení spolu s č. 4 ponoří vedení do vodního zdroje. Na základně se vyzbrojí pro utvoření druhého útočného proudu. Č. 5 se vyzbrojí dvěma hadicemi C, proudnicí a běží po levé straně dopravního vedení směrem k rozdělovači. Za rozdělovačem překročí dopravní vedení a u pravého výtokového hrdla rozdělovače hadici z levé ruky postaví k levé noze, hadici z pravé ruky rozvine, spodní spojku položí k pravému výtokovému hrdlu rozdělovače, levou rukou zvedne postavenou hadici do ponosu, běží vpřed a rozloží první hadici. Na konci rozložené hadice hadici z levé ruky přenese do pravé a rozvine ji jako druhou, obě hadice spojí. Vrchní spojku druhé hadice uchopí pravou rukou a připojí proudnici. Běží po levé straně hadice k hranici stříkání. Č. 6 běží po levé straně dopravního vedení směrem k rozdělovači. Za rozdělovačem překročí na pravou stranu vedení. A dále pokračuje po levé straně druhého útočného proudu, kontroluje vedení a dva kroky za č. 5 zaujme útočné postavení a nadnáší hadici. V klasice se samozřejmě běhá i štafeta, která obsahuje 7 úseků. V každém úseku si členové musí předat proudnici a splnit překážky. Za prvé se přenese ruční hasící přístroj na vyznačené místo, za druhé se překoná bariéra s oknem libovolným způsobem, za třetí se zvednou dvě hadice typu C z čehož pak pravou rozhodí a běží s jedním koncem a druhou hadicí do vyznačeného místa, kde rozhodí i druhou, obě spojí a na konec který drží v ruce připojí proudnici, za čtvrté se překonává libovolným způsobem buď velká nebo malá bariéra, za páté závodník pouze proběhne daný úsek, za šesté se přebíhá po lávce a za sedmé

se zvednou dvě hadice typu C, obě se rozhodí a spojí k sobě a s oběma konci se běží k rozdělovači, kde se jeden konec hadic připojí a na ten druhý se nasadí proudnice.

Při klasice se více dbá na dodržování pravidel, jejich porušení se trestá připočítáváním trestných vteřin. Družstvo, které se zde umístí do 3. místa pak jede i na okresní kolo, které se již dvakrát konalo v Sedlišti.

Aneta Slavičková

Říká bača manželce: "Ten beran je nějaký smutný, neměl bych ho podříznout?" Manželka: "No, když myslíš, že ho to rozveselí..."

„Tak co je u tebe nového?“ říká kamarád svému příteli. „Ale, oženil jsem se,“ odpovídá. „Ty bláho, tak to musíš být šťastnej!“ „No právě, musím.“

Muž a žena se srazí v autech. Obě jejich auta jsou úplně na maděru, ale ani jednomu z nich se nic nestalo. Když se vysoukali z aut, povídá žena muži: "Tak vy jste muž, to je zajímavé. Já jsem žena. Hmm, podívejte na naše auta! Nic z nich nezbylo, ale my jsme zraněni nebyli. To musí být znamení od Boha. Měli jsme se setkat, stát se přáteli a žít spolu až do smrti." Muž přitakal: "To jo, to muselo být určitě znamení od Boha!" Žena pokračovala: "A podívejte se na tohle, další zázrak. Moje auto je totálně na mraky, ale tahle láhev vína je naprosto v pořádku. Bůh si určitě přeje, abychom toto víno vypili a oslavili tím naše štěstí." Potom podala láhev muži. Ten souhlasně přikývl, otevřel láhev a polovinu vypil. Pak ji podal zpět ženě. Ta vzala láhev, zavřela ji a vrátila muži do rukou. Ten se jí zeptal: "Vy nebudete?" Načež mu odpověděla: "Ne. Já si počkám na policii."

Okreskové hasičské cvičení ve Starém Smolivci

Letošní rok, tedy rok 2014, je významný pro sbor dobrovolných hasičů ve Starém Smolivci. Slaví totiž výročí 120ti let od založení jejich hasičského sboru. Takže je jasné, že se letošní okreskové cvičení konalo právě tady. Dnem D pro všechny hasiče našich obcí se stal 28. červen.

Vše začalo ve 12 hodin, kdy se všechna družstva seřadila u pomníku padlých a na tento pomník byl položen také slavnostní věnec. Od pomníku šli všichni soutěžící průvodem na fotbalové hřiště, kde bylo vše již připraveno na hasičskou klasickou soutěž. Úderem 13té hodiny bylo cvičení zahájeno. Úvodem pronesl pár slov pan Václav Sýkora – místostarosta Okresního sboru hasičů Plzeň-jih, dále starosta starosmoliveckých hasičů – pan Pavel Panýrek a také starostka obce – paní Eva Kubová.

Letošního cvičení se zúčastnilo 5 družstvem mužů (muži ze Starého Smolivce, Mladého Smolivce, Dožic, Radošic a Budislavic), dále 3 družstva žen (naše družstvo, tedy z Mladého Smolivce, ženy z Dožic a také ženy z Radošic) a v neposlední řadě také 2 družstva našich malých nadějí, družstvo z Mladého Smolivce a z Dožic.

Velitelé družstev vylosovali pořadová čísla pro své týmy a nic nebránilo odstartování boje o cenné kovy. Ze všeho nejdřív se všechny týmy musely poprat se štafetou. Nejprve změřily své síly děti z Dožic s dětmi z Mladého Smolivce. Chvilí poté běhaly štafetu také ženy, v pořadí Mladý Smolivec, Dožice a Radošice. Po doběhnutí posledního ženského týmu proběhly opravy štafety, všechna družstva ji běžela raději ještě jednou. Po úspěšném ukončení štafet dětí a žen následovala štafeta mužů v pořadí Dožice, Mladý Smolivec, Radošice, Starý Smolivec a Budislavice. Také muži si pro jistotu zaběhli štafetu ještě jednou.

Polovina cvičení je za námi a co následuje teď? No samozřejmě požární útoky. Také v útocích změřily své síly nejdřív děti, poté ženy a nakonec muži (ve stejném pořadí jako při štafetě). Některým družstvům se útoky opravdu vydařily, jiným to, jak se říká, „nesedlo“. Ale co se dá dělat, je to jen soutěž a první může být vždy jen jeden.

A nyní již k samotným výsledkům. Nejprve začnu vyhlášením dětských družstev. Obě družstva vybojovala první místo, tedy v této kategorii jsou jen vítězové a žádní poražení. V kategorii žen se na 3. místě umístily ženy z Dožic, druhé místo jsme obsadily my (tedy ženy z Mladého Smolivce) a první místo putovalo do Radošic. Nakonec kategorie mužů – na 5. místě se umístili muži z Budislavic, 4. místo patřilo Radošickým, 3. příčku obsadili muži ze Starého Smolivce, 2. místo vybojovali muži z Dožic a zvítězili muži z Mladého Smolivce.

Myslím si, že všechna družstva byla výborná a že každé z nich si zaslouží velký obdiv. Celý den se vydařil, počasí nám opravdu přálo. Panovala zde veselá a příjemná atmosféra a jsem ráda, že letos se to obešlo i bez facek nebo nadávek. No a nám nezbývá nic jiného, než se těšit na příští hasičské cvičení, které se tentokrát bude konat v Dožicích. Takže zase za rok.

Hasiččině zdar!

Karolína Černá

Open air taneční zábava ve Starém Smolivci

V sobotu 28. června, k příležitosti oslav 120. výročí založení SDH Starý Smolivec, se konala na hřišti taneční zábava.

Říkáte si, jak je možné, že se konala na hřišti? Odpověď je jednoduchá. Pořadatelé postavili stany, provizorní parket, podium pro kapelu a o občerstvení a všechny nápoje se postarala paní Boušová. Co více je potřeba k pořádné zábavě? Už jen kapela. K poslechu a tanci hrál Minimax. Oficiální začátek byl netradičně stanoven na 18 hodinu, ale lidé začali přicházet až po sedmé hodině. Počet lidí, kteří navštívili zábavu, bylo okolo 170, což i přes nepřízeň počasí je skvělé číslo. Kapela vyhrávala, přselo, ale i přes to se našlo několik odvážlivců k tanci. Jak večer plynul, deště ubývalo a tanečnicků přibývalo. Provizorní parket nestačil, tak se tančilo všude, kde jen to šlo. Přišla půl třetí ráno, zazněla poslední písnička, lidé se začali rozcházet do svých domovů, ale našli se i někteří, co tolik nespíchali a zdrželi se déle.

Myslím si, že se taneční zábava povedla, jen je škoda, že se takových akcí pod širým nebem nepořádá více. Přece jenom je to trochu jiné, než ostatní zábavy. Děkujeme hasičskému sboru ze Starého Smolivce za skvělou organizaci a také všem návštěvníkům.

Michaela Nesvedová

Vážení a milí čtenáři,

doufám, že jste si na Panna Cotta pochutnali a rádi vyzkoušíte nový recept, který Vám toto číslo přináší. Je jím francouzská cibulačka, která si najde své příznivce především u milovníků netradičních a hustých polévek. I tento recept se v naší rodině osvědčil především kvůli jeho snadné přípravě a lahodné chuti.

Francouzská cibulačka

Suroviny:

- * 1 kg cibule
- * 100 g máslo
- * 2 lžíce cukr krystal
- * 200 ml kvalitní polosuché bílé víno
- * 1 lžíce krupice
- * 1 l kuřecí vývar
- * tymián, rozmarýn, bobkový list, sůl, pepř

Postup:

1. Cibuli nakrájíme na hrubo
  2. V hrnci rozpustíme máslo a cibuli na něm orestujeme společně s bylinkami
  3. Pak cibuli zasypeme cukrem a necháme zkaramelizovat
  4. Přidáme pepř, bobkový list, sůl a zalijeme vínem
  5. Promícháme a víno necháme vařit
  6. Pak vsypeme krupici a opražíme ji
  7. Nakonec zalijeme kvalitním kuřecím vývarem a necháme vařit asi 20 min
- DOBROU CHUŤ!**

Sestup se nekoná!!!

Ano, drazí fanoušci a příznivci starosmoliveckého fotbalu, je to opravdu tak, že se náš tým udržel v B-třídě i přes všechny prohry, které nás provázely v druhé půli jarní sezóny. Můžeme mluvit o štěstí? Jak je možné, že jsou hráči schopni nastřílet v jednom zápase sedm gólů a v dalším prohrát 0:4? Pojdme se tomu podívat na zoubek.

Naposledy jsem Vás informovala o prohře s Dlouhou Vsí, po které však následovalo vítězství s Pačejovem. Na hřišti ve Starém Smolivci jsme mohli vidět vstřelené góly od Standy Procházky, který si připsal hned dvě branky a Romana Štěpánka, který do hry přispěl jednou brankou. Konečný výsledek byl tedy 3:1 a TJ Starý Smolivec tedy mohl jít v klidu spát, protože cesta k sestupu se tímto vzdalovala.

V předposledním zápase se Starý Smolivec utkal s Žichovicemi na hřišti v Žichovicích. Tento tým je v čele tabulky a míří na postup. Podle toho také vypadala jejich hra. A když to vezmu kolem a kolem, tak i naše hra. Jako první vstřelený gól v tomto zápase, dával hráč TJ Starý Smolivec, bohužel, do vlastní branky. Zřejmě je náš tým natolik dobrý, že si může dovolit dávat i vlastňáky? To je ale velký omyl, protože jakmile Žichovice vedly 1:0, góly do branky jen padaly. V tomto kole se jednalo o prohru 0:4 a našim hráčům nezbývalo jen doufat, že poslední kolo bude znamenat výhru.

Jak se řeklo, tak se stalo a fanoušky Starého Smolivce čekalo v pátek 13.června velké překvapení. Nejenom, že se na hřišti objevil Honza Strejců, který si udělal volno a přijel podpořit svoje kamarády v důležitém zápase sezóny, ale špatný výkon Rapidu Plzeň opravdu znamenal výhru 7:3. Dá se říci, že ten, kdo nedal gól, je opravdu nemehlo, protože obrana a brankář Plzně zřejmě neměli svůj den. Je až s podivem, jak snadné nakonec bylo udržet se v soutěži.

V sobotu následovala už jen dokopná, kdy se hráči Áčka i Běčka sešli na hřišti, zhodnotili sezónu, připravili nějaké to pohoštění a zapili své úspěchy i neúspěchy. Celá dokopná probíhala tak trochu v komorním stylu, protože se dostavilo tak málo fanoušků, že bych je na prstech jedné ruky spočítala a konec konců i hráči nebyli všichni. Roman Karlík se tentokrát hudby neujal a tak bylo spíše slyšet hráče a trenéry. Já jsem se také dlouho nezdržela, abych nenarušovala integritu a celý průběh takto zvláštní oslavy.

Vážení a milí čtenáři mladosmoliveckého měsíčníku, to je ode mne prozatím vše a já se budu těšit na podzim, až naši hráči opět nastoupí na zelené trávníky. Doufám, že výsledky budou tak dobré, jako v posledním zápase.

Veronika Kubová

Členové redakčního týmu:

*Karolína Černá, Aneta Slavíčková, Veronika
Strašková, Jiří Krejčík, Veronika Kubová,
Michaela Nesvedová*

ÁČKO TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Žichovice	26	15	7	4	66: 35	56	4	(13)
2.	Pačejev	26	11	7	8	44: 50	45	5	(1)
3.	St. Plzenec	26	13	3	10	63: 48	44	2	(3)
4.	Dl. Ves	26	12	3	11	60: 55	41	2	(0)
5.	Žákava	26	11	5	10	58: 49	40	2	(-1)
6.	Měčín	26	11	3	12	44: 50	38	2	(-3)
7.	Štěnovice	26	9	8	9	45: 49	38	3	(-4)
8.	Přeštice B	26	10	5	11	56: 60	38	3	(-4)
9.	St. Smolivec	26	11	4	11	51: 52	38	1	(-2)
10.	Strážov	26	9	6	11	46: 41	37	4	(-6)
11.	Horažďovice B	26	8	9	9	43: 52	37	4	(-6)
12.	Losiná	26	9	5	12	44: 47	34	2	(-7)
13.	Hradešice	26	9	5	12	40: 50	33	1	(-7)
14.	Rapid B	26	7	4	15	48: 70	27	2	(-14)

BÉČKO TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Dobřany	26	20	4	2	95: 41	66	2	(25)
2.	Radkovice	26	19	2	5	77: 39	60	1	(20)
3.	Střížovice	26	14	6	6	79: 48	51	3	(9)
4.	Blovice B	26	12	7	7	84: 60	46	3	(4)
5.	D. Lukavice	26	11	4	11	48: 52	40	3	(-2)
6.	Losiná B	26	10	5	11	52: 54	39	4	(-4)
7.	S. Smolivec B	26	12	2	12	57: 62	39	1	(-1)
8.	Vstiš	26	10	4	12	66: 71	35	1	(-5)
9.	S. Poříčí B	26	10	3	13	57: 67	35	2	(-6)
10.	Záluží	26	10	3	13	73: 77	34	1	(-6)
11.	Merklín B	26	9	3	14	55: 55	33	3	(-9)
12.	Zdemyslice	26	7	6	13	51: 72	29	2	(-12)
13.	Neurazy	26	7	2	17	53: 80	24	1	(-16)
14.	Záhoří	26	3	5	18	38:107	15	1	(-25)

Tematické pracovní skupiny formují základní obrysy Rozvojového plánu MAS 2015 – 2020

Statistické analýzy, rozhovory se starosty obcí a osobnostmi regionu, či dotazníkové šetření s obyvateli pomohlo definovat základní „problémové“ oblasti území Nepomucka a Spálenopoříčska. Na základě nich byly sestaveny tematické pracovní skupiny Kvalita života, Životní prostředí, Infrastruktura, Podnikání a služby, Cestovní ruch a Zemědělství. Úkolem pracovních skupin je navrhnout základní opatření, které by bylo vhodné podporovat v nadcházejícím období tak, aby umožňovaly místním aktérům řešit své potřeby a problémy. Rýsují tak vlastně základní podobu Rozvojového plánu MAS pro období 2015 – 2020.

V oblasti kvality života se jedná především o podporu setkávání a společně tráveného času například při spolkové činnosti a volnočasových aktivitách, vybavování škol pro zlepšení kvality výuky, budování školních zahrad, ale třeba také podporu pedagogů v jejich činnosti, či zapojování rodičů do aktivit školek a škol. Další oblastí je sociální rozvoj, kde se rýsuje možná spolupráce s Církevní střední odbornou školou ve Spáleném Poříčí, například při poskytování služeb osobní asistence. Samostatnou kapitolou k řešení je pak dopravní obslužnost a mobilita občanů v rámci regionu.

Své si k možné podpoře řekli také již zemědělci. Nejen ti menší by uvítali podporu faremního zpracování produkce a odbytu v regionu. Vzhledem k investiční náročnosti takových aktivit bude potřeba nejen finanční podpora, ale také rozvoj jejich vzájemné spolupráce. S tím souvisí potřeba společného setkávání, ale také zlepšení komunikace a vztahů farmářů se svým okolím. Další oblastí je pak třeba zavádění inovací do zemědělské výroby, či šetrné hospodaření v krajině, např. pastvinářství.

Své první výstupy má již také PS Životní prostředí, kde dominantním tématem jsou příležitosti spojené s chystaným vyhlášením CHKO Brdy, ale také problematika kvality a retence vody v krajině, či ochrana biodiverzity.

Do činnosti pracovních skupin se zapojilo již na 40 osob. Jednání dalších pracovních skupin jsou naplánována na druhou polovinu června 2014.

Více informací o přípravě Rozvojového plánu MAS svatého Jana z Nepomuku pro období 2014 – 2020 najdete na www.mas.nepomucko.cz.

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Michal Arnošt

Památky až na posledním místě

16. května byly restaurátory sejmuty z ohradní zdi kostela sv. Václava v Žinkovech čtyři z celkem šesti mimořádně cenných barokních soch světců od Lazara Widemanna. Jejich celkový stav již neumožňoval ponechat je dále v exteriéru. Celou polovinu loňského roku tak byly odborně ošetřovány a zpevňovány pod vedením akad. mal. Jaroslava Šindeláře. Pokud by se tak nestalo, pravděpodobně by pro velké trhliny a havarijní stav minulou zimu nepřežily, příp. by se při snímání zcela rozsypaly.

Odborným zásahům, o které se v tomto případě usilovalo již od 80. let minulého století, pomohla až dotace z Programu rozvoje venkova přes MAS sv. Jana z Nepomuku ve výši zhruba 500.000,-Kč. Kromě čtyř velkých soch byla sundána také jedna kamenná váza a torzo andělíčka-putti. U kostela proběhlo rovněž kácení vzrostlých stromů a nutno dodat, že místo tak výrazně ztratilo na svém půvabu. Dvě sochy v průčelí – sv. Jan a sv. Pavel, které jsou na tom po technické stránce nejlépe, mohou být (stejně jako zbylé vázy) po základním ošetření prozatím ponechány na svých místech.

Další práce na restaurování soch jsou ale mlhavé. Peníze na památky prostě nejsou, a když už se v současnosti podaří něco zachránit alespoň sejmutím, málokdy se to vrací zpět. Program rozvoje venkova v nadcházejícím unijním období s památkami vůbec nepočítá, Ministerstvo kultury ve svých programech má na ně stále méně a méně prostředků. Stejně tak Plzeňský kraj, který dal v letošním roce do dotačního titulu na památky v rámci celého Kraje směšné dva miliony. Dle rady „pomozte si sami“ tak může k záchraně soch v Žinkovech přispět doslova každý, a to nákupem speciálních pamětních mincí s motivem žinkovského andělíčka, které jsou k dostání za 100,-Kč v informačních centrech regionu. Každý dar pomůže k dalšímu restaurování, ale vybrat potřebných 5 milionů Kč na celkovou obnovu se pouze touto cestou nikdy nepodaří.

Koncepce našich představitelů hovoří otevřeně: „Více peněz do dopravní infrastruktury na úkor památek.“ – Ano, uznávám, je to zapotřebí. Na druhou stranu, do jaké míry? Budeme mít sice krásné asfaltové silnice, chodníky a cyklostezky, nejdražší dálnice v Evropě a návsí skrz na skrz dlážděné žulovými mozaikami - ale začnou nám mizet křížky, kapličky, sochy, boží muka – památky na naše předky. Drobnosti, které jsou u našich domovů po staletí a mnohdy tvoří jedinou hmatatelnou připomínku na ruce a um našich dávných pradědů.

Až pak si možná uvědomíme, že se nám tu bez těch drobných prvků v krajině špatně žije. A že nás z těch žulových kostek na návších bolí nohy. Ale nebude už pozdě a půjde ještě vůbec něco zachránit?

*Pavel Motejzík
Fotografie: Lukáš Mácha*

Poklady, které máme na dosah ruky

A to doslova. Neotevírají se však při velikonočním čtení pašijí, nýbrž u příležitosti Mezinárodního dne archivů, v letošním roce 9. června 2014. A pak také každé pondělí a středu (dočasně úterý), kdy je zpřístupněna badatelná Státního oblastního archivu v Plzni, pracoviště Klášter u Nepomuku – bývalá vojenská nemocnice a později sklad léčiv.

V letošním roce byl tento archiv zpřístupněn u příležitosti Mezinárodního dne archivů vůbec poprvé. Návštěvníci tak mohli pod vedením pracovníků nakouknout rovněž do míst, kde jsou uloženy jednotlivé archiválie, kterých je zde v současné době již na 20 kilometrů (naskládaných listů na sobě). Každý je nenahraditelný originál, třeba ne finančně cenný, nicméně cenný informací, kterou nese. Uloženy jsou zde fondy jednotlivých západočeských panství a velkostatků a také podnikový archiv plzeňské škodovky včetně filmových a obrazových materiálů.

K nejpůsobivějším vystaveným předmětům patřila kulka, kterou byla 12. června 1848 zastřelena kněžna Eleonora, manželka Alfréda z Windischgrätzu, během revoluce v Praze, dále plány nepomuckého, plzeňského, kotouňského i dalších nádraží, interiéry a exteriéry plzeňské škodovky, Piettovy papírný s Křížikovými lampami, plány panství, soupisy majitelů domů, veduty zámků a měst, pamětní knihy, vzácné fotografie (např. ta z roku 1890 zachycují Auerspergy včetně dobrotivé kněžny Vilemíny), snímky interiérů zámků Zelená Hora a Žinkovy z počátku 20. století, či v neposlední řadě zaměstnanecká legitimace mladého Josefa Skupy, který působil krátce ve Škodovce.

Právem je archiv obecně označován za křižovatku mezi minulostí a přítomností, každý, kdo do něj vstoupí, ocitne se alespoň na chvíli v jiném světě. A nespornou výhodou je, že my tu možnost máme doslova za humny. Stačí si navléci bílé rukavice, sfouknout prach z archivní krabice, vzít do ruky listinu, kterou nedržely lidské ruce někdy i desítky let, a ponořit se do bádání...

Pavel Motejzík